

75 Kullara Tanınan Son Zaman

– Necmi Yaprak · 27 Ocak 2010

İnsanoğlu öleceğini hisseder mi ? Artık buna inanmaya başladım. Daha önceleri bu konuda bir çok hikaye dinledim. Ölüm anı yaklaşınca helallaşmak için yaradan insana zaman tanır. Eşi dostu çağırır görüşebildiğinle görüşür, görüşemedikleriyle ise mutlaka haber bırakır.

Bu gün yine buna benzer bir hikaye yaşadım.Dün akşam arkadaşım Süleyman "Yarın akşama yokum babam çağırıldı" dedi. Babası hasta yatıyordu. Yazın bir ara yanına uğramış hal hatır sormuştuk. Babası köyde ikamet ediyordu. Bir kaç gün öncede amcası Hasan emmiyi görmüştüm. Basri amcanın durumunu sormuştum. Hiç iyi olmadığını, günlerinin sayılı olduğunu söyledi.

Hemen aklıma rahmetli babamın ölüm anı geldi gözümün önüne. Bana misafırlığe gelmişlerdi. Bir hafta olmuştu. Aylardan Ramazan ayı idi. Ramazan ayı bitene kadar bende kalmaya gelmişlerdi. Bayrama yakın köye gideceklerdi.

Bir akşam beraber kahveden çıktık eve geliyorduk. Babam bana "oğlum yarın bizi köye bırak" dedi. "hayırdır baba" dediğimde "oğlum ben hiç iyi değilim, burada ölürsem senin başına bela olurum, köyde rahat rahat hazırlanayım, zaten herkesi gördüm, bir tek Ahmet kardeşini görmedim, eğer onu göremezsem söylersin herkese hakkımı helal ediyorum" dedi.

Ben umursamadım. İki gün daha salladım. Evde akşam iftarı yaptık. Annem beni bir kenara çekti. "oğlum baban sana bir şeyler söylemiş, bizi köye bırak." dedi. Babam bana anlattıklarını evde de anlatmış. Annem ve eşim üsteleryince ben de "yarın bacanak gelecek, sizi köye bırakır" dedim. Helallaştık. Anneme de tembih ettim "bir şey olursa hemen haberim olsun" dedim.

Aradan iki gün geçti. Babam aniden rahatsızlanmış ve Mustafakemalpaşa devlet hastanesine kaldırmışlar.Yođun bakımda olduğunu söylediler.Hemen izin aldım ve doğru babamın yanına. Baktım bütün kardeşlerim gelmiş hastane dışında kamelyede oturuyorlar. Nasıl durumu diye sordum. Kendinde değilmiş ancak halen nefes alıyormuş. Hemen doktoru buldum. Doktora "Babam beni bekliyor, sende yanımda gel göreceksin, lütfen izin ver" dedim. Doktorla birlikte yoğun bakıma girdik.

Babamın başında refakatçı olarak Mehmet ağabeyim vardı. Yanına geldim. Ellerini avucumun içine aldım. Gözleri açık ancak sanki kimseyi görmüyor gibi bakıyordu. Dayanamadım ve "baba ben geldim, herkes hakkını helal etti, rahat uyu" dedim. Eli hafiften kımıldar gibi oldu. Ağabeyim "doktor babam cevap verdi her halde iyileşecek" dedi. Doktor hemen kontrol etmeye kalktı. Ben de doktora "boşuna uğraşma babam gitti." dedim. Doktor gözümün içine baktı.

Doktor ne demek istediğimi anlamamıştı. Babam sanki beni beklemişti.İşte bu gün de buna benzer olay olmuştu. Arkadaşım Süleyman da babası çağırıldığı için köye gitmişti.

Arkadaşım ile defin sonrası görüştüm. Bana "Akşam saat 02'00 ye kadar beraberdik. Hep muhabbet ettik. Kardeşim Ali Hikmet Kars ilinde görevli olduğundan ona telefon açtık. Babam bir güzel "oğlum senin yolun çok uzak, dışarda kış kıyamet var sakın gelmeye kalkışma, bütün kardeşlerinle helallaştım sen de hakkını helal et" dedi. Telefon bittikten sonra yatağına düzgün bir şekilde yatırmışlar ve gözlerini hayata kapamış.

Bir kez daha Allaha yalvardım."Allahım ne güzel bir ölüm, bana da aynısını nasip et."
Allah güzel insanlara demek ki böyle bir zaman tanıyor. Kurban olduğum Allahım ne büyüksün demekten kendimi alamadım.

Allah Basri amcanın günahlarını affetsin.

26.01.2010